

Luokanopettajien kokemuksia kodin ja koulun välisestä digitaalisesta viestinnästä alakoulussa

Kasvatustieteen kandidaatintutkielma
Luokanopettajan tutkinto-ohjelma

Melisa Aydemir,
Helmiina Jokila

Turun Yliopisto,
Opettajankoulutuslaitos

20.3.2026

Turku

Kandidaatintutkielma

Oppiaine: Kasvatustiede, luokanopettajan tutkinto-ohjelma

Tekijät: Melisa Aydemir & Helmiina Jokila

Otsikko: Luokanopettajien kokemuksia kodin ja koulun välisestä digitaalisesta viestinnästä alakoulussa

Ohjaaja: Yliopistonlehtori Elisa Vilhunen

Sivumäärä: 28 sivua + 7 liitesivua

Päivämäärä: 20.3.2026

Suomessa kodin ja koulun välistä yhteistyötä pidetään keskeisenä osana oppilaan kasvun ja oppimisen tukemista. Yhteistyön merkitystä korostetaan myös opetussuunnitelmassa. Digitalisaation myötä viestinnän käytännöt ovat muuttuneet ja nykyisin erilaiset digitaaliset alustat, kuten Wilma, ovat vakiintuneet osaksi koulun arkea. Aiempi tutkimus on tarkastellut kodin ja koulun välistä viestintää pääasiassa huoltajien näkökulmasta, mutta tutkimusta opettajien kokemuksista on huomattavasti vähemmän.

Tämän tutkimuksen tarkoituksena on tarkastella luokanopettajien kokemuksia kodin ja koulun välisestä digitaalisesta viestinnästä. Tutkimuksessa selvitettiin, miten opettajat arvioivat viestinnän toimivuutta, millaisia viestintäkäytänteitä heillä on, kuinka usein koteihin viestitään sekä mitä viestintäkanavia käytetään. Tutkimus toteutettiin monimenetelmällisenä kyselytutkimuksena, ja aineisto kerättiin verkkokyselynä. Tutkimukseen osallistui yhteensä 56 Suomessa opettavaa luokanopettajaa.

Tulosten perusteella digitaalinen viestintä koetaan pääosin toimivaksi ja yhteistyötä tukevaksi. Viestintä tapahtuu pääasiassa Wilma-järjestelmän kautta, mutta myös muita kanavia käytetään tilanteen mukaan. Toimivan viestinnän keskeisiksi tekijöiksi nousivat viestintäkanavien tarkoituksenmukainen käyttö, viestinnän selkeys ja säännöllisyys, yhteiset käytänteet sekä positiivinen ja kannustava viestintä. Vaikka viestintä koettiin pääosin myönteisenä, käytännöissä ja viestinnän määrässä ilmeni vaihtelua.

Tutkimus tuottaa ajankohtaista tietoa opettajien kokemuksista ja korostaa digitaalisen viestinnän merkitystä osana kodin ja koulun yhteistyötä. Tuloksia voidaan hyödyntää erityisesti opettajankoulutuksen kehittämisessä sekä koulujen viestintäkäytänteiden tarkastelussa.

Avainsanat: *kodin ja koulun välinen yhteistyö, digitalisaatio, digitaalinen viestintä, huoltaja*

Sisällysluettelo

1	Johdanto	4
2	Teoreettinen viitekehys	6
2.1	Viestinnän rooli kodin ja koulun välisessä yhteistyössä	6
2.2	Digitaalinen viestintä	7
2.3	Lapsen huoltaja on yhteydessä kouluun	8
3	Tutkimuskysymykset	10
4	Menetelmä	11
4.1	Osallistujat ja tutkimuksen toteutus	11
4.2	Tutkimuksen keskeiset mittarit	11
4.3	Aineiston käsittely ja valitut analyysimenetelmät	12
4.4	Tutkimusetiikka	14
5	Tulokset	15
5.1	Millaisena luokanopettajat kokevat kodin ja koulun välisen digitaalisen viestinnän?	15
5.2	Kuinka usein ja minkä viestintäkanavien kautta kodin ja koulun välistä yhteydenpitoa tapahtuu opettajan näkökulmasta?	18
5.3	Millaisia käytänteitä opettajilla on digitaaliseen viestintään liittyen?	19
6	Pohdinta	22
6.1	Tutkimustulosten pohdinta ja johtopäätökset	22
6.2	Tutkimuksen validiteetti ja reliabiliteetti	23
6.3	Arvio tulosten hyödyntämismahdollisuuksista	24
	Lähteet	26
	Liitteet	29
	Liite 1. Kyselylomake	29
	Liite 2. Digital Communication Scale –mittariston alkuperäiset väitteet opettajille ja niiden suomenkieliset käännökset, sekä summamuuttujat	33
	Liite 3. Kyselyn saatekirje	35

1 Johdanto

Kodin ja koulun välinen viestintä on keskeinen osa luokanopettajan työtä. Tässä tutkimuksessa tarkastellaan luokanopettajien kokemuksia kodin ja koulun välisestä digitaalisesta viestinnästä. Tutkimuksen tavoitteena on selvittää, millaisena luokanopettajat kokevat digitaalisen viestinnän toimivuuden sekä millaisia käytänteitä luokanopettajilla on digitaaliseen viestintään liittyen. Lisäksi tutkitaan, mitä viestintäkanavia opettajat käyttävät ja kuinka usein koteihin viestitään.

Suomessa kodin ja koulun yhteistyötä pidetään erittäin tärkeänä: 99 % alakoululaisten huoltajista kokee yhteistyön merkitykselliseksi (Palmu ym., 2025). Yhteistyö tukee lasten kasvua ja oppimista, sekä vahvistaa huoltajien mahdollisuuksia osallistua lapsensa koulunkäyntiin (Suomen Vanhempainliitto, ei pvm.). Yhteistyöstä on kirjattu myös Perusopetuksen opetussuunnitelmaan (2014) seuraavasti: “Yhteistyöllä tuetaan kasvatuksen ja opetuksen järjestämistä siten, että jokainen oppilas saa oman kehitystasonsa ja tarpeidensa mukaista opetusta, ohjausta ja tukea.” Vaikka kodin ja koulun yhteistyöstä määrätään laeissa ja opetussuunnitelmassa, opettajien kokemuksissa käytännön toteutus jää kuitenkin opettajan oman pedagogisen harkinnan varaan (Hornby & Lafaele, 2011, s. 38; Orell & Pihlaja, 2021, s. 61).

Digitalisaation myötä kodin ja koulun yhteistyö on siirtynyt yhä enemmän sähköisiin kanaviin (Korhonen, 2017, s. 18; Kuusimäki ym., 2019b, s. 2). Erilaiset digitaaliset alustat, kuten Wilma, ovat vakiintuneet osaksi koulujen arkea (Karhuniemi, 2013b, s. 123; Visma Aquila Oy, 2025). Digitaalinen viestintä mahdollistaa ajantasaisen tiedonvaihdon oppilaan koulunkäyntiin liittyvissä asioissa (Kuusimäki ym., 2019b, s. 2; Visma Aquila Oy, 2025). Toimiva viestintä vahvistaa huoltajien sitoutumista yhteiseen kasvatustyöhön ja tukee oppilaan hyvinvointia (Lämsä, 2013, s. 60; Suomen Vanhempainliitto, ei pvm.).

Nyky-Suomessa koulut ovat yhä monikulttuurisempia, mikä asettaa viestinnälle uusia vaatimuksia. Opettajien on tärkeää huomioida perheiden moninaiset taustat ja varmistaa, että viestintä on selkeää ja ymmärrettävää myös niille huoltajille, joiden äidinkieli ei ole suomi, näin vältetään väärinymmärryksiä (Kuusimäki ym., 2019b, s. 3). Kirjallisuus korostaa viestinnän selkeyttä ja yhteisen kielen merkitystä toimivan kodin ja koulun yhteistyön edellytyksenä (Karhuniemi, 2013a, s. 74; Lämsä, 2013, s. 56-57).

Vaikka kodin ja koulun yhteistyötä pidetään tärkeänä, ihanteet sen toteutumisesta ja käytännön arki eivät aina vastaa toisiaan (Hornby & Lafaele, 2011, s. 38). Aiemmassa tutkimuksessa kodin ja koulun välistä viestintää on tarkasteltu usein huoltajien näkökulmasta (Palmu ym., 2025; Sirkko ym., 2025). Opettajien kokemuksia koskevaa tutkimustietoa on sen sijaan vähemmän (Korhonen, 2017, s. 16), vaikka vastuu yhteistyön toteutumisesta kuuluu kouluille (Perusopetuslaki 628/1998, 15. §) ja opettajat ovat keskeisessä roolissa viestinnän toteuttajina (Hornby & Lafaele, 2011, s. 45; Karhuniemi, 2013a, s. 75). Aiemmissa tutkimuksissa on myös todettu, että digitaalisella viestinnällä on vaikutuksia opettajien ajankäyttöön ja työhyvinvointiin (Kuusimäki ym., 2019b, s. 3). Digitaalisen viestinnän hallinta edellyttääkin osaamista, joka tulisi huomioida jo opettajankoulutuksessa (Kuusimäki, 2021, s. 27).

Tämän tutkimuksen tarkoituksena on tuottaa ajankohtaista tietoa opettajien kokemuksista sekä lisätä ymmärrystä digitaalisen viestinnän merkityksestä kodin ja koulun yhteistyössä. Tutkimustulokset antavat viitteitä digitaalisen viestinnän käytännöistä ja hyödyntämisestä alakoulun kontekstissa. Lisäksi tulokset voivat tarjota tietoa opettajankoulutuksen kehittämiseen. Alango (2018) tutkimuksen mukaan kodin ja koulun välinen yhteistyö sisältyy opettajankoulutuksen opetussuunnitelmiin, mutta opettajaopiskelijoiden kokemukset viittaavat siihen, ettei aihetta käsitellä tarpeeksi opinnoissa (Orell & Pihlaja, 2021, s. 57). Käytännön yhteistyötaitojen oppiminen tapahtuu usein vasta työelämässä, mikä korostaa tarvetta kehittää opettajankoulutusta käytännönläheisemmäksi (Alanko, 2018, s. 329).

2 Teoreettinen viitekehys

2.1 Viestinnän rooli kodin ja koulun välisessä yhteistyössä

Kodin ja koulun yhteistyön keskeinen tavoite on lapsen oppimisen ja kasvun tukeminen (Opetushallitus, 2014; Suomen Vanhempainliitto, ei pvm.). Koulu tukee kotien kasvatustehtävää vastaamalla oppilaan opetuksesta ja kasvatuksesta koulussa (Lämsä, 2013, s. 53; Opetushallitus, 2014). Kodin ja koulun välistä yhteistyötä on kuvattu päällekkäisten vaikutuspiirien mallilla, jossa lapsen oppimiseen vaikuttavat samanaikaisesti koti, koulu ja ympäröivä yhteisö (Epstein, 2016, s. 32). Kodin ja koulun yhteistyöksi luetaan kaikki sellainen toiminta, jossa koti ja koulu ovat yhteydessä toisiinsa (Orell & Pihlaja, 2021, s. 52).

Kodin ja koulun välisestä yhteistyöstä on suomalaisissa aineistoissa käytössä useita käsitteitä: *kasvatusyhteistyö*, *kasvatuskumppanuus*, *osallisuus* ja *yhteistyö* (Lämsä, 2013, s. 50; Orell, 2020, s. 20). Epstein (2016, s. 4) kuvaa yhteistyötä kumppanuutena, jossa opettajat ja perheet jakavat tietoa, ohjaavat oppilaita, ratkaisevat ongelmia ja juhlistavat onnistumisia yhdessä. Lämsän (2013, s. 50) mukaan kasvatuskumppanuus on tietoista sitoutumista yhteisiin tavoitteisiin lapsen kasvun, kehityksen ja oppimisen tukemiseksi. “Yhteistyön lähtökohtana on luottamuksen rakentaminen, tasavertaisuus ja keskinäinen kunnioitus” (Opetushallitus, 2014), mikä vaatii opettajalta aloitteellisuutta, aktiivisuutta ja monipuolista viestintää huoltajien kanssa (Suomen Vanhempainliitto, ei pvm.).

Yhteistyö voi liittyä monenlaisiin oppilaan koulunkäyntiin liittyviin asioihin, kuten oppimiseen, terveyteen, sosiaalisiin suhteisiin tai mahdollisiin haasteisiin, kuten oppimisvaikeuksiin tai koulukiusaamiseen. Kodin ja koulun välisiä yhteistyön muotoja on useita, kuten oppilashuolto, erilaiset yhteydenpitotavat (tiedotteet, Wilma, reissuvihko, puhelinkeskustelut), vanhempainillat ja arviointikeskustelut (Karhuniemi, 2013b; Kuusimäki ym., 2019b, s. 2). Epstein (2016, s. 395) jäsentää yhteistyön *Six Types of Involment* -malliin, jossa viestintä määritellään säännölliseksi ja kaksisuuntaiseksi tiedonvaihdoksi kodin ja koulun välillä. Hirston (2010, s. 105) tutkimuksessa yhteistyön muodoista keskeisimmäksi nousi tiedon välittäminen, jossa huoltajat ovat usein vastaanottajina.

Viestinnällä on keskeinen rooli yhteistyön toteutumisessa, sillä sen avulla jaetaan tietoa ja rakennetaan luottamuksellista suhdetta kodin ja koulun välille (Lämsä, 2013, s. 54, 56). Ajantasainen, rehellinen ja helposti saavutettava viestintä lisää huoltajien luottamusta opettajaa kohtaan (Kuusimäki ym., 2019b, s. 2; Visma Aquila Oy, 2025). Rutiininomaiset

asiat ja erilaiset tiedotteet voi viestiä kirjallisesti, mutta arat ja haastavat asiat on hyvä hoitaa suullisesti, joko puhelimesta tai kasvotusten (Karhuniemi, 2013a, s. 72; Sirkko ym., 2025, s. 239)

Huoltajalla on oikeus saada tietoa lapsensa saamasta opetuksesta ja arvioinnista (Opetushallitus, 2014). Erityisen tärkeänä pidetään viestintää koulupolun nivelvaiheissa (Opetushallitus, 2014; Vanhempainliitto, ei pvm.). Vielä 2010 tehdyssä suomalaistutkimuksessa alkuopettajat raportoivat viestinnän välitykseen käytettävän eniten kirjeitä ja reissuvihkoja (Hirsto, 2010, s. 101). Opetussuunnitelman perusteissa todetaan kuitenkin, että yhteistyössä hyödynnetään myös tieto- ja viestintäteknologiaa (Opetushallitus, 2014). Näin kodin ja koulun yhteistyö muodostaa monimuotoisen kokonaisuuden, jossa digitaalinen viestintä toimii merkittävänä välineenä. Seuraavassa alaluvussa tarkastelemme, miten digitaalinen viestintä ilmenee tässä tutkimuksessa.

2.2 Digitaalinen viestintä

Tässä tutkimuksessa rajaamme kodin ja koulun välisen viestinnän digitaaliseen viestintään. Rajaus perustuu digitalisaation voimakkaaseen kasvuun ja sen myötä erilaisten digitaalisten alustojen ja viestintäkanavien vakiintumiseen kodin ja koulun välisessä yhteistyössä (Karhuniemi, 2013b, s. 123; Kuusimäki ym., 2019b, s. 2). Digitaalinen viestintä on keskeinen tapa välittää oppilasta ja hänen koulunkäyntiään koskevaa tietoa huoltajille sen hyvän saavutettavuuden takia (Korhonen, 2017, s. 227). Suuri osa opettajan ja huoltajien välisestä viestinnästä tapahtuu nykyisin sähköisiä kanavia pitkin (Kuusimäki ym., 2019a, s. 2; Visma Aquila Oy, 2025).

Digitaalisen viestinnän kautta voidaan välittää esimerkiksi tiedotteita koulun arjesta, tietoa oppimistuloksista ja -vaikeuksista, tuntimerkintöjä sekä oppilaan käyttäytymiseen liittyviä asioita (Korhonen, 2017, s. 220; Visma Aquila Oy, 2025). Sähköiset järjestelmät, kuten suomalainen oppilashallintojärjestelmä Wilma, mahdollistavat nopean tiedon välittämisen matalalla kynnyksellä (Karhuniemi, 2013b, s. 123). Tämä tukee varhaista puuttumista muun muassa oppilaiden oppimiseen tai käyttäytymiseen liittyvissä tilanteissa (Kuusimäki ym., 2019b, s. 2).

Tässä tutkimuksessa digitaalinen viestintä määritellään kodin ja koulun yhteistyön muodoksi, jossa tieto kulkee sähköisten viestintäkanavien kautta opettajien ja huoltajien välillä. Digitaalista viestintää voi tapahtua esimerkiksi puheluiden, tekstiviestien, sähköpostin,

sosiaalisen median kanavien tai viestintäjärjestelmien, kuten Wilman tai internetpohjaisen viestintäsovellus Whatsappin, välityksellä (Karhuniemi, 2013a, s. 123-133). Sosiaalisella medialla tarkoitetaan tässä tapauksessa blogia, Instagram-tiliä tai muuta vastaavaa, jossa opettaja voi välittää huoltajille kuvia luokan arjesta.

Suomalaisessa kontekstissa kodin ja koulun välistä digitaalista viestintää on tarkasteltu erityisesti Kuusimäen, Uusitalo-Malmivaaran ja Tirrin tutkimuksissa (2019a; 2019b). Kuusimäki kollegoineen ovat kehittäneet Digital Communication Scale (myöhemmin DCS) -mittariston, jonka tarkoituksena on mitata huoltajien ja opettajien kokemuksia kodin ja koulun välisestä digitaalisesta viestinnästä (Kuusimäki ym., 2019a). Koska mittaristo on kehitetty suomalaisen perusopetuksen kontekstissa, se soveltuu hyvin myös tämän tutkimuksen teoreettiseksi viitekehikseksi.

Alkuperäistutkimuksessa DCS-mittariston pohjalta tehty faktorianalyysi osoitti, että digitaaliseen viestintään liittyy eri osa-alueita (Kuusimäki ym., 2019a, s. 3). Väittämät jakautuivat kolmeen osa-alueeseen: F1 partnerships, F2 encouraging feedback ja F3 unclear communication (Kuusimäki ym., 2019a, s. 3), joista käytämme tässä tutkimuksessa nimityksiä F1 yhteistyö, F2 tiedon jakaminen ja F3 haasteet viestinnässä. Yhteistyö kuvaa digitaalisen viestinnän roolia kodin ja koulun välisen yhteistyön ja luottamuksen tukemisessa. Tiedon jakaminen taas liittyy digitaalisen viestinnän kautta välittyvään palautteeseen oppilaan vahvuuksista ja onnistumisista. Haasteet puolestaan kuvaavat digitaalisen viestinnän epäselvyyttä ja mahdollisia väärinymmärryksiä viestien tulkinnassa.

Kuusimäen (2021) väitöstutkimuksessa tarkasteltiin kokonaisuutena suomalaisten huoltajien ja opettajien näkemyksiä digitaalisesta viestinnästä osana kodin ja koulun kumppanuutta. Tulosten mukaan digitaalinen viestintä on vakiintunut osaksi arkea, mutta kokemukset sen toimivuudesta vaihtelevat jonkin verran huoltajien ja opettajien välillä (Kuusimäki, 2021). Edellä esitettyjen määritelmien ja tutkimustulosten perusteella digitaalinen viestintä näyttäytyy keskeisenä kodin ja koulun yhteistyön muotona, jonka käytäntöjä ja vaikutuksia on perusteltua tarkastella erityisesti opettajien näkökulmasta.

2.3 Lapsen huoltaja on yhteydessä kouluun

Kodin ja koulun välisessä viestinnässä huoltajalla on keskeinen rooli tiedon seuraamisessa, viestintään vastaamisessa ja yhteistyöhön osallistumisessa lapsen edun mukaisesti. Tämän vuoksi huoltajan käsitteen selkeä määrittely on olennainen osa tätä tutkimusta, jossa

tarkastellaan digitaalisen viestinnän käytäntöjä ja merkitystä kodin ja koulun välisessä yhteistyössä.

Lapsen huoltaja on henkilö, jolle lapsen huolto on virallisesti uskottu (THL, 2025). Suomessa lapsella on aina virallinen huoltaja tai huoltajat, jotka vastaavat lapsen hoidosta ja hyvinvoinnista (Lastensuojelu.info, ei pvm.). Huoltajat ovat tavallisesti lapsen vanhemmat tai toinen vanhemmista, mutta tarvittaessa huoltajaksi voidaan nimetä myös joku muu henkilö (Lastensuojelu.info, ei pvm.). Huoltajuudella tarkoitetaan lapsen asioista päättämistä. Huoltajalla on ensisijainen vastuu lapsen hoidosta, kasvatuksesta, koulutuksesta, asuinpaikasta, harrastuksista sekä muista henkilökohtaisista asioista (THL, 2025; Opetushallitus, 2014).

Nyky-yhteiskunnassa perhetilanteet ja huoltajuuden muodot ovat monimuotoistuneet. Tästä syystä tässä tutkimuksessa käytetään käsitettä huoltaja eikä vanhempi. Valinta perustuu siihen, että käsite huoltaja pitää sisällään kaikki vaihtoehdot henkilöistä, jotka pääasiallisesti huolehtivat lapsesta ja ovat yhteydessä opettajaan. Näin käsitteen käyttö edistää tasa-arvoa ja mahdollistaa myös niiden oppilaiden huomioimisen, joiden vanhemmat eivät ole vastuussa oppilaan koulunkäynnistä.

3 Tutkimuskysymykset

Tutkimuksen tarkoituksena on selvittää luokanopettajien kokemuksia kodin ja koulun välisestä digitaalisesta viestinnästä. Tutkimme kokemuksia yhteistyöstä, tiedon jakamisesta, viestinnän haasteista, viestintäkanavista, viestinnän tiheydestä sekä sen laadusta. Lisäksi selvitämme, millaisia käytänteitä opettajilla on arjen viestintään liittyen.

1. Millaisena luokanopettajat kokevat kodin ja koulun välisen digitaalisen viestinnän?
2. Kuinka usein ja minkä viestintäkanavien kautta kodin ja koulun välistä yhteydenpitoa tapahtuu opettajan näkökulmasta?
3. Millaisia käytänteitä opettajilla on digitaaliseen viestintään liittyen?

4 Menetelmä

4.1 Osallistujat ja tutkimuksen toteutus

Tutkimuksessa käytettiin ei-todennäköisyysotantaa (Cohen ym., 2018, s. 217), sillä tutkimukseen osallistui vapaaehtoisia Suomessa opettavia luokanopettajia. Tällainen otanta voidaan myös luokitella mukavuusotannaksi, jossa tutkimukseen osallistujat valikoituvat tavoitettavuuden perusteella (Cohen ym., 2018, s. 218). Osallistujien taustatietoja, kuten sukupuolta, koulun sijaintia tai sitä, kuinka kauan he ovat toimineet opettajana, ei kerätty vastaajien anonymiteetin varmistamiseksi. Kyselyn vastausprosentti oli 35 % ja kaikkiaan kyselyyn vastasi 56 luokanopettajaa.

Tutkimus toteutettiin monimenetelmällisenä kyselytutkimuksena. Aineisto kerättiin kyselytyökalu Webropolilla tehdyllä pääosin strukturoidulla verkkokyselylomakkeella (Liite 1) (Cohen ym., 2018, s. 474, 480). Ainoana taustamuuttujana osallistujilta kysyttiin opetettavaa luokka-astetta. Kyselyn lopussa oli lisäksi yksi avoin kysymys, jossa vastaajia pyydettiin antamaan konkreettisia vinkkejä kodin ja koulun väliseen digitaaliseen viestintään liittyen. Kyselyssä kaikki kysymykset asetettiin pakollisiksi puuttuvien vastausten välttämiseksi (Cohen ym., 2018, s. 344).

Ennen varsinaista kyselyn jakamista, se jaettiin opinnäytteen ohjaajalle, joka esitarkasti kyselyn. Kyselyä jaettiin lyhyen saateen kera (Liite 3) muutamaan opettajille suunnattuun Facebook-ryhmään (Alakoulun aarreaitta – Ideoita ja oivalluksia opetuksen tueksi; Luokanopettajien keskustelupalsta), joiden kautta pyrittiin tavoittamaan opettajia eri puolilta Suomea. Kysely oli avoinna kaksi ja puoli kuukautta, ja sitä nostettiin esiin ryhmien julkaisuissa kolmesti. Lisäksi kysely lähetettiin suoraan muutamaan varsinaissuomalaiseen kouluun lisävastausten saamiseksi.

4.2 Tutkimuksen keskeiset mittarit

Kyselyn keskeisimpänä mittarina hyödynnettiin Kuusimäen kollegoineen (2019a) laatimaa Digital Communication Scale -mittaristoa, joka on kehitetty mittaamaan niin opettajien kuin huoltajienkin kokemuksia kodin ja koulun välisestä digitaalisesta viestinnästä. Mittari on aiemmin validoitu ja sen osa-alueiden reliabiliteetti on raportoitu alkuperäistutkimuksessa (Kuusimäki ym., 2019a). Tässä tutkimuksessa hyödynnettiin vain mittarin opettajille

suunnattuja väittämiä, joita on 17 kappaletta (Liite 2). Väittämiin vastattiin neliportaisella Likert-asteikolla. Väittämät olivat kyselyssä kohdassa 7 (Liite 1).

Kysely sisälsi lisäksi Vanhempien barometriin pohjautuvia väittämiä liittyen yleisesti kodin ja koulun väliseen yhteistyöhön sekä tarkemmin viestintään (Palmu ym., 2025). Nämä väittämät käännettiin opettajille seuraavan kaavan mukaisesti; alkuperäinen väite huoltajille: “Koulu kannustaa vanhempia yhteistyöhön koulun kanssa” on käännetty opettajalle: “Kannustan huoltajia yhteistyöhön koulun kanssa”. Väittämiä muokatessa pyrittiin säilyttämään niiden alkuperäinen merkityssisältö. Barometrin väittämiin vastattiin neliportaisella Likert-asteikolla toisin kuin alkuperäisessä huoltajien versiossa. Alkuperäinen vastausvaihtoehto “en osaa sanoa” jätettiin pois, jotta vastaajat saadaan ottamaan kantaa ja vähennetään neutraalien vastausten määrää. Barometrin väitteet olivat kyselyssä kohdat 3 ja 4 (Liite 1). Näiden väittämien tarkoituksena oli täydentää DCS-mittaria ja mahdollistaa opettajien kokemusten tarkastelu suhteessa huoltajien kokemuksiin viestinnästä.

Täydentävinä kysymyksinä kartoitettiin opettajien käyttämiä viestintäkanavia sekä viestinnän tiheyttä (Liite 1, kohdat 5 ja 6). Lisäksi kyselyn lopussa oli yksi avoin kysymys, jolla pyydettiin vastaajia kertomaan hyviksi koetuista käytänteistä ja omista kokemuksista viestintään liittyen (Liite 1, kohta 8).

4.3 Aineiston käsittely ja valitut analyysimenetelmät

Aineistoa käsiteltiin tietoturvallisesti. Saadut vastaukset siirrettiin Webropolista IBM SPSS Statistics -ohjelmaan. Aineiston käsittely aloitettiin muuttujien määrittelyllä sekä niiden tunnuslukujen alustavalla tarkastelulla (Tähtinen ym., 2020, s. 62). Likert-asteikolliset väittämät koodattiin numeeriseen muotoon siten, että suurempi arvo kuvasi myönteisempää arviota.

DCS-mittariston väitteistä muodostettiin kolme summamuuttujaa alkuperäisessä tutkimuksessa raportoidun faktorianalyysin perusteella (Kuusimäki ym., 2019a, s. 3, 5; ks. Liite 2). Summamuuttujien muodostamisen tavoitteena oli vähentää käsiteltävien muuttujien määrää ja lisätä ilmiön mittaamisen luotettavuutta (Tähtinen ym., 2020, s. 81). Summamuuttujat laskettiin väittämien keskiarvoina. Taulukossa 1 on näiden summamuuttujien keskeiset tiedot.

Taulukko 1. Digitaalista viestintää kuvaavien summamuuttujien tunnusluvut

Summamuuttuja	Osioiden lukumäärä	Korrelaatiot	Keskiarvo	Keskihajonta	Alpha
Yhteistyö	5	0,30–0,80	3,31	0,46	0,84
Tiedon jakaminen	3	0,49–0,76	3,37	0,53	0,82
Haasteet viestinnässä	2	0,31	2,58	0,61	0,47

Summamuuttujien sisäistä johdonmukaisuutta arvioitiin Cronbachin alfa -kertoimen avulla. Reliabiliteettitarkastelun tarkoituksena oli varmistaa, että summamuuttujan sisällä väittämät mittaavat keskenään yhtenäistä ilmiötä (Tähtinen ym., 2020, s. 84). Yhteistyön ja tiedon jakamisen alfat olivat reilusti yli luotettavan arvon (0.7), eli voidaan todeta väitteiden mittaavan samaa ilmiötä. Haasteet viestinnässä -summamuuttujan alfa-kerroin (0.47) oli alle yleisesti hyväksytyyn raja-arvon, mikä viittaa siihen, että väitteet eivät välttämättä mittaa samaa asiaa. Alkuperäistutkimuksessa esiintyi samankaltaisuutta: yhteistyön $\alpha = 0.81$, tiedon jakamisen $\alpha = 0.76$ ja haasteet viestinnässä $\alpha = 0.58$ (Kuusimäki ym., 2019a, s. 3). Kuusimäki kollegoineen (2019a, s. 3) raportoivat myös, että haasteet viestinnässä -summamuuttuja sisälsi vain kaksi väitettä, mikä vaikutti reliabiliteettiin.

Vastaajat jaettiin luokka-astemuuttujan perusteella kolmeen ryhmään: 1-2 luokka (n = 23), 3-4 luokka (n = 16) ja 5-6 luokka (n = 17), jotta ryhmien kokoa saatiin kasvatettua. Näin saatiin jokaiseen ryhmään mielekkäämpi määrä havaintoyksiköitä (Tähtinen ym., 2020, s. 75). Opettajien kokemuksia digitaalisen viestinnän osa-alueista tarkasteltiin näiden luokka-asteryhmien osalta. Tilastolliseksi analyysimenetelmäksi valittiin yksisuuntainen varianssianalyysi (ANOVA). Menetelmän avulla testattiin, poikkeavatko eri luokka-asteryhmien keskiarvot tilastollisesti toisistaan (Tähtinen ym., 2020, s. 147). Tilastollisen merkitsevyyden rajana käytettiin yleisesti hyväksyttyä tilastollisen testin merkitsevyydestä $p < 0.05$ (Tähtinen ym., 2020, s. 42).

Lisäksi aineistoa kuvailtiin graafisesti pylväsdiagrammien avulla, joilla esitettiin eri muuttujien frekvenssijakaumia (Tähtinen ym., 2020, s. 95). Graafisten esitysten avulla havainnollistettiin viestinnän tiheyttä ja käytettyjä viestintäkanavia.

Kolmanteen tutkimuskysymykseen saatiin vastauksia kyselyn avoimen kysymyksen (Liite 1, kohta 8) vastauksilla. Nämä analysoitiin laadullisella sisällönanalyysillä. Vastauksia luettiin monta kertaa ja niistä tunnistettiin merkitykselliset ilmaukset. Samansisältöiset vastaukset ryhmiteltiin teemoiksi, joiden avulla vastauksia jäsennettiin. (Cohen ym., 2018, s. 662). Tulokset kuvataan taulukkomuodossa ryhmien mukaan.

4.4 Tutkimusetiikka

Tässä tutkimuksessa noudatettiin hyvää tieteellistä käytäntöä koko tutkimusprosessin ajan (Tutkimuseettinen neuvottelukunta, 2023). Tutkimus perustuu monimenetelmäiseen kyselyaineistoon, jossa tarkastellaan Suomessa toimivien luokanopettajien kokemuksia kodin ja koulun välisestä digitaalisesta viestinnästä. Tutkimuksen suunnittelussa ja toteutuksessa huomioitiin osallistujien vapaaehtoisuus, anonymiteetti, tietosuoja sekä aineiston vastuullinen käsittely Tutkimuseettisen neuvottelukunnan (2023) ohjeistuksen sekä Turun yliopiston tutkimuseettisten linjausten mukaisesti.

Tutkimukseen osallistuminen oli täysin vapaaehtoista, ja vastaajilla oli mahdollisuus keskeyttää vastaaminen milloin tahansa ilman perusteluja. Ennen kyselyn aloittamista vastaajille kerrottiin tutkimuksen tarkoitus, tutkimuksen tekijät sekä se, mihin kerättyä aineistoa käytetään.

Tutkimuksessa ei kerätty vastaajien henkilötietoja, joten yksittäisiä vastaajia ei ole mahdollista tunnistaa aineistosta. Kyselylomake laadittiin siten, että siinä ei kysytty nimeä, yhteystietoja tai muita tunnistetietoja. Aineisto käsiteltiin anonymisti, ja säilytettiin asianmukaisesti niin, että siihen oli pääsy vain tutkimuksen tekijöillä ja opinnäytteen ohjaajalla (Tähtinen ym., 2020, s. 60).

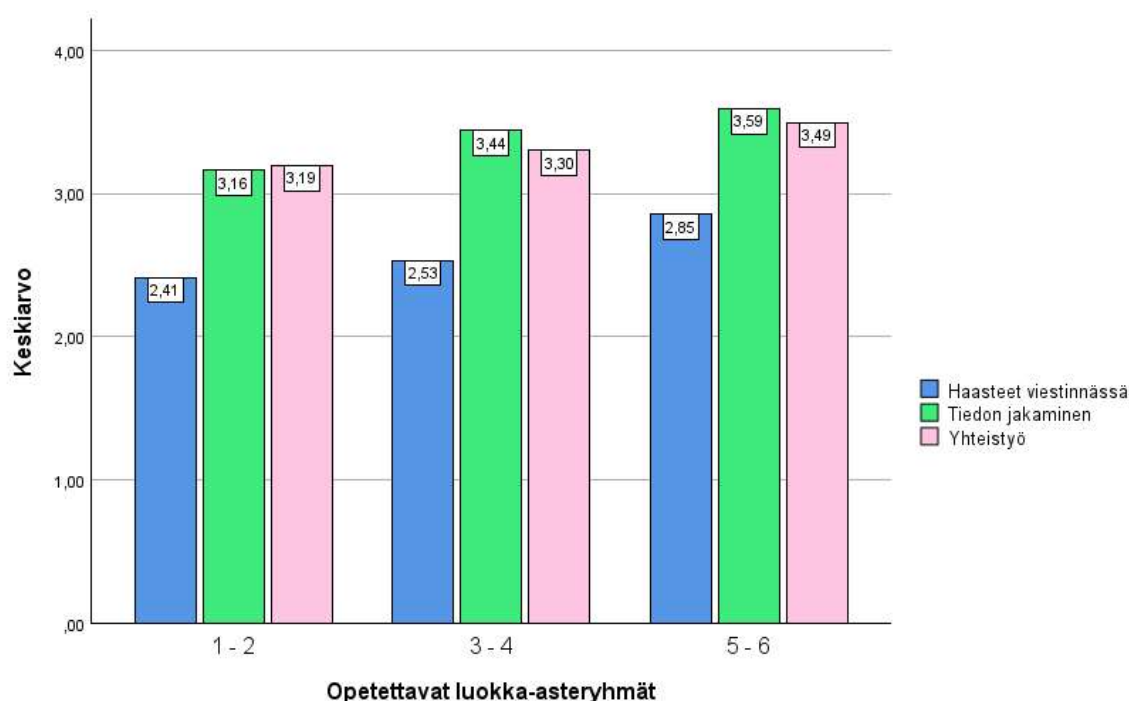
Kaikki tutkimuksessa käytetyt lähteet merkittiin asianmukaisesti (Tähtinen ym., 2020, s. 60). Tutkimuksen tulokset raportoitiin rehellisesti ja avoimesti (Tutkimuseettinen neuvottelukunta, 2023). Tulosten tulkinnassa on pyritty objektiivisuuteen, eikä aineistoa ole muokattu tai valikoitu. Tutkimusprosessissa hyödynnettiin tekoälyä tutkimuskysymysten jäsentämisessä ja lähteiden kartoittamisessa.

5 Tulokset

Tässä luvussa esitellään tutkimuksen keskeisimmät tulokset tutkimuskysymysten mukaisessa järjestyksessä. Aineisto analysoitiin pääosin määrällisin menetelmin lukuun ottamatta kyselyn lopussa olevaa avointa kysymystä, jonka vastaukset käytiin läpi laadullisin menetelmin.

5.1 Millaisena luokanopettajat kokevat kodin ja koulun välisen digitaalisen viestinnän?

Opettajien kokemuksia digitaalisesta viestinnästä esitetään numeerisesti DCS-mittarin summamuuttujien avulla. Viestinnän osa-alueet on esitetty luokka-asteryhmittäin: 1-2 luokka (n = 23), 3-4 luokka (n = 16) ja 5-6 luokka (n = 17). Vastaukset annettiin nelipuoraisella Likert-asteikolla, jossa 1 = täysin eri mieltä, 2 = osittain eri mieltä, 3 = osittain samaa mieltä ja 4 = täysin samaa mieltä.

Kuvio 1. Opettajien kokemusten keskiarvoja digitaalisen viestinnän osa-alueista luokka-asteryhmittäin

Kuviosta 1 nähdään, että vastaajat ovat arvioineet tiedon jakamiseen liittyvät väittämät myönteisimmin ja haasteet viestinnässä -väittämät kielteisimmin. Tarkastelemalla niiden väittämien sisältöä, joista Kuvion 1 summamuuttujat koostuvat (ks. Liite 2) voidaan tulkita, että opettajat käyttävät digitaalista viestintää myönteisen tiedon välitykseen ja kokevat digitaalisen viestinnän tukevan yhteistyötä kotien kanssa. Toisaalta viestinnällisiä haasteita, kuten väärinymmärryksiä koetaan selkeästi vähemmän. Haasteet viestinnässä sisältää

väittämät ”Koulu lähettää päällekkäisiä digitaalisia viestejä” ja ”Digitaaliseen viestintään huoltajien kanssa liittyy väärinymmärryksiä”, joihin opettajat ovat vastanneet keskiarvolta osittain eri mieltä ja osittain samaa mieltä väliltä.

Kuvion 1 mukaan kaikkien kolmen summamuuttujan keskiarvot kasvavat ylempiin luokkiin mennessä. Yksisuuntaisen varianssianalyysin (ANOVA) avulla voidaan kuitenkin todeta, ettei yksittäisellä luokka-asteella ollut tilastollisesti merkitsevää vaikutusta digitaalisen viestinnän osa-alueisiin (yhteistyö $p = 0,341$, tiedon jakaminen $p = 0,146$ ja haasteet viestinnässä $p = 0,277$). Luokka-asteita yhdistämällä saatiin kuitenkin merkitsevä yhteys tiedon jakamiseen ($p = 0,029$). Myös yhteistyön ($p = 0,121$) ja haasteet viestinnässä ($p = 0,070$) merkitsevyysarvot parantuivat.

Lisäksi kodin ja koulun välistä yhteistyötä sekä digitaalista viestintää kartoitettiin Vanhempien barometrin (Palmu ym., 2025) käännettyjä väittämiä hyödyntäen. Opettajien vastaukset ovat pääosin samassa linjassa vanhempien kokemusten kanssa (Palmu ym., 2025). Tuloksista on nostettu digitaalista viestintää koskevat väittämät, jotka on esitetty taulukossa 2 sekä muutama opettajien myönteisimmin vastaama väittämä taulukossa 3.

Taulukko 2. Vanhempien barometrin käännetyt väittämät viestinnästä (n = 56)

	Täysin eri mieltä	Osittain eri mieltä	Osittain samaa mieltä	Täysin samaa mieltä
Olen tyytyväinen kotien ja koulun väliseen viestintään.	0 %	5 % (n = 3)	59 % (n = 33)	36 % (n = 20)
Viestin koteihin riittävästi koulun/luokan toimintaan liittyvistä asioista.	2 % (n = 1)	2 % (n = 1)	28 % (n = 16)	68 % (n = 38)
Olen tyytyväinen käytössä oleviin viestintäkanaviin.	0 %	5 % (n = 3)	32 % (n = 18)	63 % (n = 35)
Koen, että viestintäni on selkeää.	2 % (n = 1)	0 %	20 % (n = 11)	78 % (n = 44)
Koen, että olen helposti tavoitettavissa.	2 % (n = 1)	0 %	30 % (n = 17)	68 % (n = 38)

Suurin osa vastaajista on osittain tai täysin samaa mieltä väittämien kanssa. Vaikka 95 % vastaajista on edes osittain tyytyväisiä kodin ja koulun väliseen viestintään, on otettava huomioon se 5 %, jotka ovat osittain eri mieltä. Tyytyväisyydestä voidaan huomata myös se, että muihin väittämiin verrattuna siinä on pienin prosentuaalinen määrä täysin samaa mieltä -vastauksia (vain 36 %). Kokemukset viestinnän riittävydestä ovat jonkin verran hajaantuneet. Lähes kaikki vastaajat (95 %) ovat osittain tai täysin tyytyväisiä käytettyihin viestintäkanaviin. Viestinnän tiheyttä ja käytössä olevien viestintäkanavien yleisyyttä kuvataan seuraavassa alaluvussa.

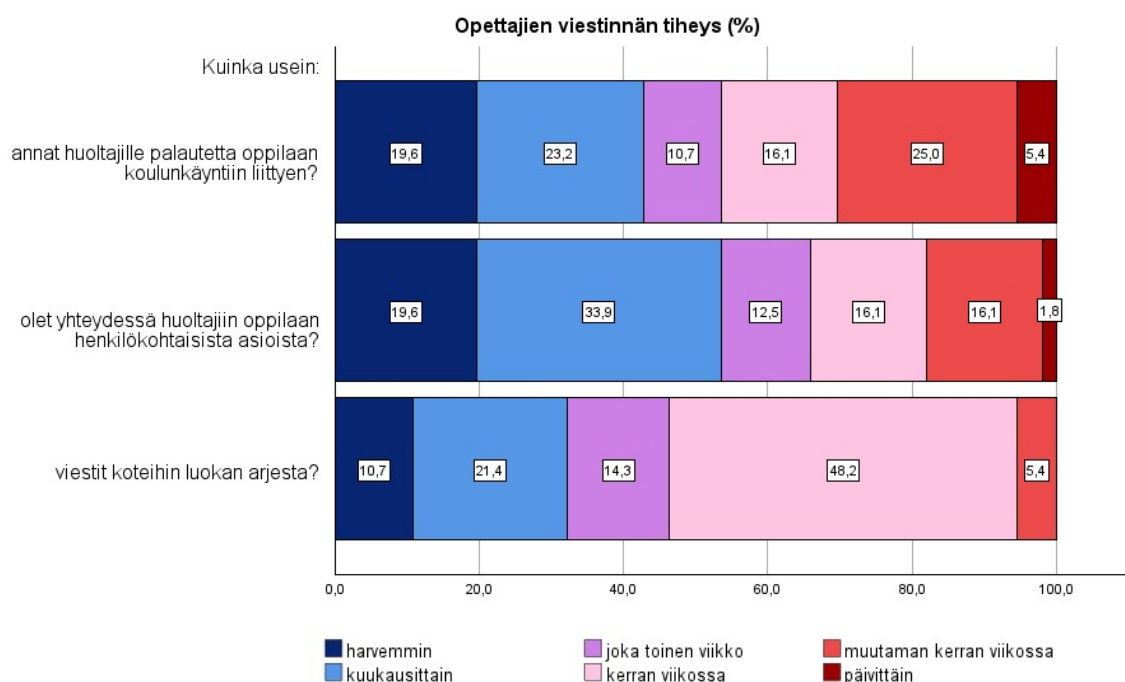
Taulukko 3. Vanhempien barometrin käännetyt väittämät yhteistyöstä (n = 56)

	Täysin eri mieltä	Osittain eri mieltä	Osittain samaa mieltä	Täysin samaa mieltä
Kuuntelen huoltajia lapsen koulunkäyntiin liittyvissä asioissa.	0 %	0 %	9 % (n = 5)	91 % (n = 51)
Annan riittävän ajoissa tietoa lapsen koulunkäyntiin liittyvistä ongelmista.	0 %	4 % (n = 2)	43 % (n = 24)	53 % (n = 30)
Annan konkreettisia vinkkejä ja neuvoja siitä, miten huoltajat voivat tukea lapsen koulunkäyntiä.	0 %	0 %	36 % (n = 20)	64 % (n = 36)

Taulukossa 3 on esitetty opettajien myönteisimmin vastaamia väittämiä, jotka liittyvät kotien kanssa tehtävään yhteistyöhön ja voivat sisältöinä esiintyä myös digitaalisessa viestinnässä. Kaikki vastaajat ovat olleet samaa mieltä siitä, että he kuuntelevat huoltajia lapsen koulunkäyntiin liittyvissä asioissa ja antavat konkreettisia vinkkejä huoltajille lapsen koulunkäynnin tukemisesta. Eniten vastausten jakaumaa on väitteessä “Annan riittävän ajoissa tietoa lapsen koulunkäyntiin liittyvistä ongelmista”.

5.2 Kuinka usein ja minkä viestintäkanavien kautta kodin ja koulun välistä yhteydenpitoa tapahtuu opettajan näkökulmasta?

Kodin ja koulun välisen viestinnän tiheyttä selvitettiin kolmen “Kuinka usein...?” -väittämän avulla. Kaksi väittämistä viittasi yksittäistä oppilasta koskevaan viestintään ja yksi yleiseen tiedottamiseen. Opettajille oli annettu ohjeeksi arvioida yksittäistä oppilasta koskevaa viestintää keskimäärin per oppilas, sillä viestinnän tiheys vaihtelee oppilaskohtaisesti. Tulokset on esitetty kuviossa 2 sataprosenttisina pinottuina pylväinä.

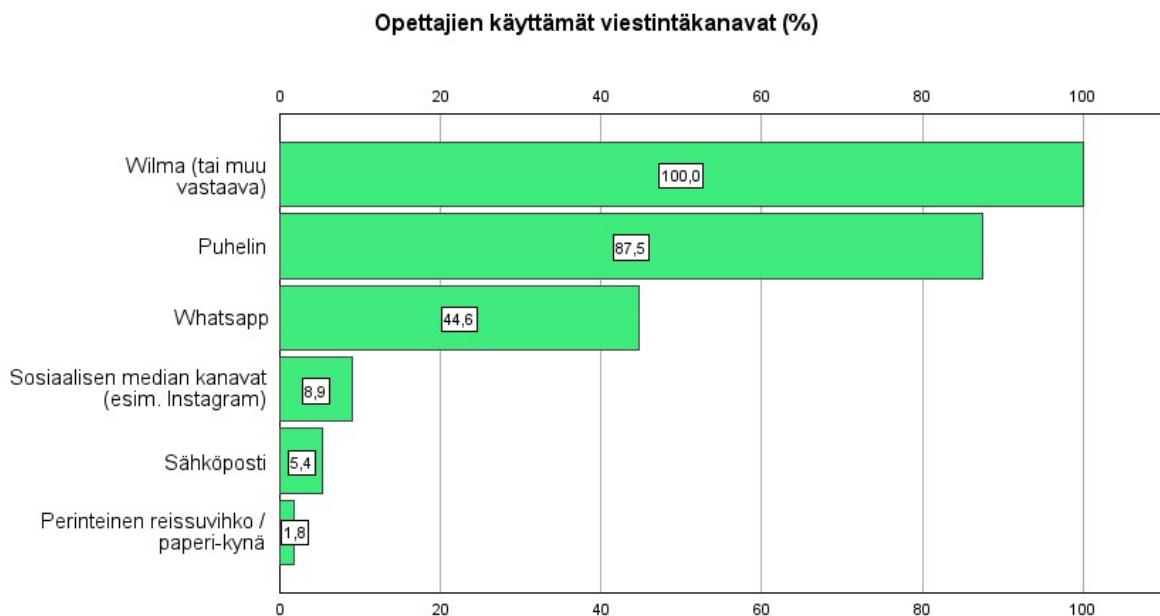

Kuvio 2. Opettajien viestinnän tiheys prosentteina (n = 56)

Eniten vastausten hajontaa on aiheuttanut kysymys “Kuinka usein annat huoltajille palautetta oppilaan koulunkäyntiin liittyen?”. Väitteessä ei oltu määritelty palautteenantotapaa, eli vastaaja on voinut tulkita palautteen esimerkiksi Wilman tuntimerkintänä, viestinä tai puheluna. Lähes puolet (46,5 %) vastasi antavansa palautetta keskimäärin vähintään kerran viikossa. Jopa 19,6 % kertoo kuitenkin antavansa palautetta harvemmin kuin kuukausittain.

Vastaajista noin puolet (52,5 %) kertoo olevansa yhteydessä huoltajiin oppilaan henkilökohtaisista asioista keskimäärin kuukausittain tai harvemmin. Toisaalta vastaajista noin puolet (48,2 %) viestii koteihin kerran viikossa yleisesti luokan arjesta viikkoviestityyppisellä tiedotteella. Viideosa vastaajista (21,4 %) tekee saman kuukausittain. Kukaan vastanneista ei ilmoittanut tiedottavansa luokan yleisistä asioista päivittäin.

Opettajien käyttämiä viestintäkanavia tiedusteltiin monivalintakysymyksellä, jossa vastaaja sai valita useamman käytössä olevan viestintäkanavan. Tulokset on kuvattu vastaajien prosenttiosuuksina kuviossa 3.

Kuvio 3. Opettajien käyttämät viestintäkanavat prosentteina (n = 56)

Kaikki vastaajat käyttävät viestintäkanavana Wilmaa. Toiseksi yleisin (87,5 %) viestintäkanava on puhelin, johon luettiin puhelut ja tekstiviestit. Vastaajista lähes puolet (44,6 %) ilmoitti käyttävänsä Whatsappia. Selkeästi vähemmän käytössä ovat sosiaalisen median kanavat, sähköposti ja perinteinen paperi-kynä -menetelmä.

5.3 Millaisia käytänteitä opettajilla on digitaaliseen viestintään liittyen?

Kyselyn lopussa vastaajilla oli mahdollisuus kertoa omin sanoin hyviksi kokemiaan käytänteitä sekä omia kokemuksia kodin ja koulun välisestä digitaalisesta viestinnästä. Tähän kysymykseen vastasi 89 % (n = 50) vastaajista, loput olivat lisänneet vastausruutuun vain viivan tai pisteen. Vastaukset analysoitiin aineistolähtöisellä sisällönanalyysillä.

Kysymykseen vastanneiden opettajien vastauksista tunnistettiin neljä keskeistä teemaa: tarkoituksenmukainen kanavien käyttö, viestinnän selkeys ja säännöllisyys, yhteiset ja läpinäkyvät käytänteet sekä positiivinen ja kannustava viestintä. Taulukossa 4 on tarkasteltu tarkemmin jokaista sisältöluokkaa.

Taulukko 4. Opettajien kokemuksia viestinnästä sisältöluokittain

Sisältöluokka	Kuvaus luokan sisällöstä	Mainintojen määrä (n)	Esimerkkilainaukset
Tarkoituksen- mukainen kanavien käyttö	Eri kanavien tarkoituksen- mukainen käyttö eri tilanteissa	30	<p><i>“Hyvät asiat voi viestiä Wilman kautta, negatiivisista asioista kannattaa kertoa puhelimesta, tai kasvotusten.”</i></p> <p><i>“Wilmassa on helppoa ja nopeaa antaa palautetta esim. tunti työskentelystä, hyvin sujuneista jutuista ja toisaalta tunteista, joilla vaikeuksia.”</i></p>
Viestinnän selkeys ja säännöllisyys	Viestinnän ymmärrettävyys ja tiedon jakaminen tasaisin väliajoin	24	<p><i>“Riittävän lyhyet ja selkeät viestit tarvittaessa.”</i></p> <p><i>“Lähetän koteihin viikoittain viestin, jossa kerron seuraavan viikon tapahtumista, opiskeltavista aiheista ja muista luokan kuulumisista sekä mahdollisista lähiviikkojen poikkeusaikatauluista ja tulevista tapahtumista.”</i></p>
Yhteiset ja läpinäkyvät käytänteet	Yhteisesti sovitut “pelisäännöt” ja avoimuus päätöksenteossa	9	<p><i>“Rajaan yhteydenpidon arkisin klo 8–16.”</i></p> <p><i>“Vanhempien kanssa on myös käyty keskustelua etukäteen Wilma-merkinnöistä.”</i></p> <p><i>“Kohtuullinen määrä viestintää, ja parasta jos se voidaan vanhempien kanssa sopia.”</i></p>

Positiivinen ja kannustava viestintä	Kannustava, arvostava ja ilmapiiriä vahvistava viestintä	8	<p><i>“Pääosa arjen viestinnästä on, kun laitan Wilmassa positiivisia tsemppi-merkintöjä onnistumisista. Kirjoitan niihin aina vähän kommenttia, mikä sujui hyvin. Kannustava palaute on tärkeää.”</i></p> <p><i>“Wilmamerkinnoissä on tärkeää, että merkinnät eivät koostu vain negatiivisesta palautteesta, vaan vähintään yhtä paljon ja mielellään enemmän tulisi positiivisia merkintöjä”</i></p>
--------------------------------------	--	---	--

Taulukossa 4 ensimmäisenä sisältöluokkana on eniten toistuva teema, tarkoituksenmukainen viestintäkanavien käyttö. Avoimeen kysymykseen vastanneista 60 % (n = 30) mainitsi käyttävänsä viestintäkanavia eri tarkoitukseen sisällöstä riippuen. Viestintäkanavien käyttö eri tarkoituksiin on opettajasta riippuvaa, mutta suurin osa sisältöluokan vastaajista pitää Wilmaa nopeiden, positiivisten sekä selkeiden asioiden kanavana. Useampi sisältöluokan vastaajista korostaa hoitavansa vaikeat, syvälliset, negatiiviset ja akuutit asiat puhelimitse tai tekstiviestillä. Useampi vastaajista sanoo käyttävänsä viikkotiedotetta luokan yleisten asioiden ja tapahtumien tiedottamiseen. Lisäksi muutama vastaajista mainitsi käyttävänsä Whatsappia nopeaa reagoitua vaataviin asioihin.

Toiseksi eniten toistuva sisältöluokka on viestinnän selkeys ja säännöllisyys, jota avoimeen kysymykseen vastanneista puolet (48 %, n = 24) piti tärkeänä. Sisältöluokan vastaajat kuvaavat toimivan viestinnän perustuvan riittävään ja tarpeelliseen tiedottamiseen sekä selkeään viestintään. Vastaajista 16 opettajaa mainitsee lähettävänsä säännöllisesti viikkotiedotteen.

Kolmantena sisältöluokkana on yhteiset ja läpinäkyvät käytänteet. Kysymykseen vastanneista viidesosa (18 %, n = 9) korostaa huoltajien kanssa yhteisesti sovittuja sääntöjä ja läpinäkyvyyttä omista rajoista sekä käytänteistä. Neljäs sisältöluokka on positiivinen ja kannustava viestintä. Kysymykseen vastanneista 16 % (n = 8) painottaa positiivisen viestinnän sekä kannustamisen merkitystä.

6 Pohdinta

6.1 Tutkimustulosten pohdinta ja johtopäätökset

Tulokset osoittavat, että osallistuneiden opettajien kokemukset kodin ja koulun välisestä digitaalisesta viestinnästä ovat pääosin myönteisiä, mutta käytännöissä ja viestinnän määrässä on vaihtelua. Lähes kaikki vastanneet ovat tyytyväisiä kodin ja koulun väliseen viestintään ja käytössä oleviin viestintäkanaviin, joista yleisimpiä ovat Wilma ja puhelin (puhelut ja tekstiviestit). Tuoreessa suomalaistutkimuksessa myös huoltajien näkökulmasta on samankaltaista dataa: Wilma on keskeisin digitaalinen viestintäväline (98 % käyttää), jonka jälkeen tulee puhelu (32 %) ja Whatsapp (27 %) (Sirkko ym., 2025, s. 235). Viestinnän tiheys vaihtelee oppilaskohtaisesti paljon, mutta puolet vastaajista kertovat tiedottavansa luokan yleisistä asioista kerran viikossa. Tähän saattaa vaikuttaa tutkijoiden asettama esimerkki ”viikkoviestistä”. Erityisesti tarkoituksenmukainen viestintäkanavien käyttö sekä viestinnän selkeys ja säännöllisyys näyttäytyvät keskeisinä käytänteinä opettajien vastauksissa.

DCS-mittarin mukaan kyselyyn vastanneet opettajat kokevat digitaalisen viestinnän vaikutukset yhteistyön rakentumiseen ja palautteenantoon myönteisinä. Haasteita, kuten väärinymmärryksiä puolestaan koetaan vähemmän. Tutkimustuloksista havaitaan jokaisen summamuuttujan keskiarvojen nousevan hieman korkeammilla luokka-asteilla, mikä voi johtua esimerkiksi siitä, että alkuopetuksen luokilla yhteistyötä kodin kanssa vasta harjoitellaan ja viestintää on todennäköisesti enemmän. Samankaltaisuutta oli havaittavissa Kuusimäen (2021, s. 45–46) tuloksissa, joiden mukaan oppilaan luokka-aste vaikuttaa ainakin huoltajien kokemuksiin viestinnästä: yläkoululaisten huoltajat olivat tyytyväisempiä opettajan antaman kannustavan palautteen määrään kuin alakoululaisten huoltajat.

Tutkimuksessa havaittiin, ettei opetettavalla luokka-asteella ollut tilastollisesti merkitsevää vaikutusta viestinnän osa-alueisiin, mutta luokka-asteita yhdistämällä merkitsevyysarvot parantuivat jokaisen osa-alueen kohdalla. Tämä saattaa viitata siihen, että suuremmalla otoskoolla olisi mahdollisesti saatu merkitsevä yhteys luokka-asteen ja viestinnän osa-alueiden välille.

Kuusimäen ja kollegoiden (2019a, s. 5) alkuperäistutkimuksessa raportoitiin opettajien keskiarvoiksi hieman matalampia tuloksia (yhteistyö 3.18, tiedon välitys 3.05 ja haasteet viestinnässä 2.19) kuin tässä pienen otoksen tutkimuksessa. Lisäksi alkuperäistutkimuksessa verrattiin opettajien ja huoltajien kokemuksia yksisuuntaisen varianssianalyysin (ANOVA)

avulla (Kuusimäki ym., 2019a, s. 5–6). Analyysin perusteella ryhmien yhteistyön kokemuksissa ei ollut tilastollisesti merkitseviä eroja ($p = 0,147$), toisin kuin tiedon välityksessä ($p < 0,000$) ja viestinnällisissä haasteissa ($p < 0,000$) (Kuusimäki ym., 2019a, s. 5–6). Vanhempien barometristä käännettyjen väittämien kohdalla opettajien vastaukset ovat pääosin samassa linjassa huoltajien kokemusten kanssa (Palmu ym., 2025).

Vaikka tutkimuksen tuloksia voidaan pitää myönteisinä, on muistettava, että alueellisia eroja on esimerkiksi käytetyissä viestintäkanavissa, käytännöissä ja opettajan resursseissa toimia viestijänä. Koulun toimintakulttuuri määrää joitakin pelisääntöjä viestintään liittyen, mutta loppu on opettajan ja huoltajien oman harkinnan varassa (Hornby & Lafaele, 2011, s. 38; Orell & Pihlaja, 2021, s. 61).

6.2 Tutkimuksen validiteetti ja reliabiliteetti

Tutkimuksen validiteettia tukee se, että kyselylomakkeen väittämät perustuivat aiempaan tutkimukseen ja kirjallisuuteen (Kuusimäki ym., 2019a; Palmu ym., 2025). Väittämät pyrittiin muotoilemaan selkeiksi ja tutkimusongelman kannalta olennaisiksi. Jälkikäteen tarkasteltuna osa väittämistä olisi kuitenkin voitu muotoilla tarkemmin, jotta ne eivät jättäisi vastaajalle tulkinnanvaraa. Esimerkiksi vastaajien kokemukset viestinnän tiheydestä saattoivat vaihdella, sillä kysymyksissä ei huomioitu, että viestinnän määrä voi vaihdella merkittävästi eri oppilaiden kohdalla. Kysymykset koskivat kaikkia oppilaita yleisesti, minkä vuoksi esimerkiksi viestinnän määrän arvioiminen saattoi olla vastaajille haastavaa.

Kyselylomakkeen saatekirjeessä (Liite 3.) kerrottiin tutkimuksen käsittelevän sitä, miten huoltajien ja luokanopettajien näkemykset kodin ja koulun välisestä yhteistyöstä kohtaavat. Tutkielmaa kirjoittaessa sekä tuloksia analysoidessa aihetta rajattiin uudelleen, minkä vuoksi tutkittava aihe poikkeaa hieman saatekirjeessä ilmoitetusta aiheesta. Osa kyselylomakkeen kysymyksistä pohjautui Vanhempien barometrin (Palmu ym., 2025) väittämiin, jotka muokattiin opettajille suunnattuun muotoon. Koska alkuperäiset väittämät on suunnattu eri kohderyhmälle, tutkimuksen tuloksia ei voida suoraan verrata barometrin tuloksiin, vaan vertailua voidaan pitää lähinnä suuntaa antavana. Lisäksi tutkimuksessa ei huomioitu opetuskokemusta taustamuuttujana, vaikka sillä voisi olla vaikutusta vastaajien näkemyksiin digitaalisesta viestinnästä. Kerätystä aineistosta saatiin kuitenkin pätevää dataa tutkimukseen.

Tutkimuksen ulkoista validiteettia rajoittaa myös otoksen koko ja edustavuus (Cohen ym., 2018, s. 203). Tutkimukseen osallistui yhteensä 56 vastaajaa, mikä on suhteellisen pieni

määrä. Lisäksi vastaajien alueellista edustavuutta ei huomioitu aineistonkeruussa, minkä vuoksi aineisto ei välttämättä edusta tasapuolisesti koko Suomen opettajakuntaa. Tämän vuoksi tutkimuksen tuloksia ei voida yleistää laajasti koko kohdejoukkoon (Cohen ym., 2018, s. 246).

Tutkimuksen reliabiliteettia tukee se, että osa kyselylomakkeen väittämistä perustuu aiemmin käytettyihin mittaristoihin ja tutkimuksiin. Lisäksi kaikille vastaajille esitettiin sama kyselylomake, mikä parantaa mittauksen johdonmukaisuutta (Cohen ym., 2018, s. 247, 272). Kyselyyn vastaaminen oli anonyymia, mikä saattoi lisätä vastaajien halukkuutta vastata rehellisesti. Aineistoa analysoidessa summamuuttujien sisäistä johdonmukaisuutta tarkasteltiin Cronbachin alfa -kertoimen avulla (Tähtinen ym., 2020, s. 87). Näiden tekijöiden perusteella tutkimuksen mittausmenetelmää voidaan pitää pääosin luotettavana.

6.3 Arvio tulosten hyödyntämismahdollisuuksista

Tutkimuksen tulokset antavat yleiskuvaa digitaalisen viestinnän nykyisestä tilanteesta kodin ja koulun välillä opettajien näkökulmasta. Tulokset kertovat huojentavaa tietoa siitä, että digitaalinen viestintä kodin ja koulun välillä koetaan pääosin myönteisenä, sillä suurin osa vastaajista arvioi yhteistyön, tiedon jakamisen ja viestinnän toimivan hyvin. Lisäksi tulosten perusteella luokka-asteella saattaa olla vaikutusta viestinnän osa-alueisiin, mutta emme voi tämän tutkimuksen perusteella sanoa sitä varmaksi.

Tulokset tuovat esiin myös käytännön näkökulmia opettajan työn kannalta. Vastaajat kertovat muun muassa kuuntelevansa huoltajia ja jakavansa tietoa riittävän ajoissa, mikä viittaa siihen, että opettajat näkevät kodin ja koulun välisen yhteistyön tärkeänä osana opettajan työtä. Esimerkiksi Vanhempien barometria (Palmu ym., 2025) tarkastelemalla koulut saavat tärkeää, ajankohtaista tietoa huoltajien näkökulmasta. Näitä teemoja voidaan hyödyntää kouluissa keskustelun pohjana, kun pohditaan kodin ja koulun välisen yhteistyön kehittämistä. Kuten aiempi tutkimus on osoittanut, lähes kaikki Suomen koulut käyttävät Wilmaa, mutta opettajilla tuntuu olevan hyvin erilaisia käytäntöjä sen käyttöön liittyen (Sirkko ym., 2025, s. 240-241). Tutkimustulosten pohjalta koulut pystyvät tarkastelemaan omaa toimintakulttuuriaan sekä mahdollisesti kehittämään opettajien osaamista digitaalisen viestinnän osalta, sillä yhteisiä ohjenuoria tarvitaan (Sirkko ym., 2025, s. 243).

Oman kokemuksemme, sekä suomalaisen tutkimuksen (Alanko, 2018, s. 329; Orell & Pihlaja, 2021, s. 57) perusteella kodin ja koulun välisestä viestinnästä ei opeteta tarpeeksi

luokanopettajaopinnoissa, vaikka se onkin keskeinen osa ammatillista osaamista.

Tutkimustuloksia voitaisiinkin hyödyntää erityisesti opettajankoulutuksessa, jolloin opettajat saisivat paremmat valmiudet lähtiessään työelämään (Alanko, 2018, s. 329). Tulosten avulla voidaan keskittyä hyvän viestinnän keskeisiin teemoihin ja käsitellä niitä opettajankoulutuksen aikana. Tuloksissa ilmenneitä haasteita olisi myös hyvä käsitellä, jotta opettajat pystyvät tulevaisuudessa refleктоimaan omaa toimintaansa ja tunnistamaan mahdollisia kehityskohteita.

Lisäksi tutkimus nostaa esiin mahdollisia jatkotutkimuksen aiheita. Jatkossa olisi kiinnostavaa tarkastella opettajien ja huoltajien kokemuksia viestinnästä rinnakkain sekä selvittää, vaikuttavatko esimerkiksi alueelliset tekijät, opetuskokemus tai koulun koko viestintäkäytäntöihin. Opettajan näkökulmasta olisi mielenkiintoista tutkia digitaalisen viestinnän vaikutuksia opettajan hyvinvointiin etenkin ajankäytön ja opettajan kohtaamien negatiivisten viestien osalta, vaikka muun muassa Kuusimäki kollegoineen (2019b) ovat tehneet tutkimusta aiheeseen liittyen. Lisäksi olisi hyödyllistä tutkia tarkemmin viestinnän sisältöjä ja niiden vaikutusta oppilaan motivaatioon ja koulumenestykseen.

Lähteet

- Alanko, A. (2018). *Preparing pre-service teachers for home-school cooperation: Exploring Finnish teacher education programmes*. *Journal of Education for Teaching*, 44(3), 321-332. <https://doi.org/10.1080/02607476.2018.1465644>
- Cohen, L., Manion, L. & Morrison, K. (2018) *Research methods in education* (8th ed.). Routledge
- Epstein, J. L. (2016). *School, Family, and Community Partnerships: Preparing educators and improving schools* (2nd ed.). Routledge.
- Hirsto, L. (2010). *Strategies in Home and School Collaboration among Early Education Teachers*. *Scandinavian Journal of Education Research*, 52(2), 99-108. <https://doi.org/10.1080/00313831003637857>
- Hornby, G. & Lafaele, R. (2011). *Barriers to parental involvement in education: an explanatory model*. *Educational Review*, 63(1), 37–52. <https://doi.org/10.1080/00131911.2010.488049>
- Karhuniemi, T. (2013a). *Kodin ja koulun välinen viestintä*. Teoksessa Verkosto vahvaksi – Toimiva vuorovaikutus perheiden kanssa. 71-94. Toim. A.-L. Lämsä. PS-kustannus.
- Karhuniemi, T. (2013b) *Yhteistyön muodot ja viestinnän välineet*. Teoksessa Verkosto vahvaksi – Toimiva vuorovaikutus perheiden kanssa. 105-133. Toim. A.-L. Lämsä. PS-kustannus.
- Korhonen, T. (2017). *Kodin ja koulun digitaalinen kumppanuus*. Helsingin yliopisto, Kasvatustieteellisiä tutkimuksia, nro 10. <http://hdl.handle.net/10138/184723>
- Kuusimäki, A. (2021). *The views of Finnish parents and teachers on digital communication in the home-school partnership*. Helsingin yliopisto, Kasvatustieteellisiä tutkimuksia, nro 132. <http://hdl.handle.net/10138/337995>

- Kuusimäki, A., Uusitalo-Malmivaara, L. & Tirri, K. (2019a). *Parents' and Teachers' Views on Digital Communication in Finland*. Education Research International, 2019(1)
<https://doi.org/10.1155/2019/8236786>
- Kuusimäki, A., Uusitalo-Malmivaara, L. & Tirri, K. (2019b). *The Role of Digital School-Home Communication in Teacher Well-Being*. Frontiers in Psychology, 10(2257)
<https://doi.org/10.3389/fpsyg.2019.02257>
- Lastensuojelu.info (ei pvm.). Lasten huoltajuus, <https://www.lastensuojelu.info/vanhemmuis-ja-parisuhde/lasten-huoltajuus/> Luettu 11.12.2025
- Lämsä, A.-L. (2013). *Mistä kasvatuskumppanuudessa on kyse?* Teoksessa Verkosto vahvaksi – Toimiva vuorovaikutus perheiden kanssa. 49-70. Toim. A.-L. Lämsä. PS-kustannus.
- Opetushallitus, OPH (2014). *Perusopetuksen opetussuunnitelman perusteet 2014*, 4. painos, Next Print Oy.
- Orell, M. (2020). *Kodin ja koulun yhteistyö - Oletus yhteisestä ymmärryksestä?* (Väitöskirja, Turun yliopisto). Turun yliopiston julkaisuja.
- Orell, M. & Pihlaja, P. (2021). *Kodin ja koulun yhteistyö opettajien puheessa*. Kasvatus, 52(1), 51–64. <https://doi.org/10.33348/kvt.107964>
- Palmu, M., Perander, K., Liimatainen, E. & Metso, T. (2025). *Vanhempien barometri*. Suomen Vanhempainliitto.
https://vanhempainliitto.fi/wp-content/uploads/2025/08/Vanhempien_barometri_2025_virallinen.pdf
- Perusopetuslaki 628/1998. Saatavilla:
https://www.finlex.fi/fi/lainsaadanto/1998/628#chp_4_sec_14
Luettu 17.2.2026

Sirkko, R., Kotilainen, N. & Mononen, R. (2025). *Parents' Experiences of Home-School Collaboration via the Digital Platform Wilma*. *Nordic Studies in Education*, 45(3), 228-246. <https://doi.org/10.23865/nse.v45.6972>

Suomen Vanhempainliitto (ei pvm.). Opettajalle: yhteistyö oppilaan vanhempien kanssa, <https://vanhempainliitto.fi/ammattilaisille/opettajalle-yhteisty-oppilaan-vanhempien-kanssa/>

Luettu 18.2.2026

Terveyden ja hyvinvoinnin laitos, THL (2025). Lapsen huolto, tapaaminen ja asuminen, <https://thl.fi/aiheet/lapset-nuoret-ja-perheet/sote-palvelut/perheoikeudelliset-palvelut/lapsen-huolto-tapaaminen-ja-asuminen>

Luettu 11.12.2025

Turun yliopisto (ei pvm.). Hyvä tieteellinen käytäntö ja sen loukkausepäilyjen käsitteleminen, <https://www.utu.fi/fi/tutkimus/eettisyys/hyvan-tieteellisen-kaytannon-loukkaukset>

Luettu 18.2.2026

Tutkimuseettinen neuvottelukunta, TENK (2023). *Hyvä tieteellinen käytäntö ja sen loukkausepäilyjen käsitteleminen Suomessa*.

https://tenk.fi/sites/default/files/2023-03/HTK-ohje_2023.pdf

Tähtinen, J., Laakkonen, E. & Broberg, M. (2020). *Tilastollisen aineiston käsittelyn ja tulkinnan perusteita*. Turun yliopiston kasvatustieteiden tiedekunnan julkaisuja C:22, 2. uudistettu painos

Visma Aquila Oy (2025). *Viesti Wilmalla viisaasti – Opettajan opas kodin ja koulun sujuvaan viestintään*. <https://www.wilma.fi/materiaalit/viesti-wilmalla-viisaasti-opas/>

Luettu 18.12.2025

Liitteet

Liite 1. Kyselylomake

Kodin ja koulun välinen viestintä alakoulussa opettajan näkökulmasta

[Pakolliset kysymykset merkitty tähdellä (*)]

Hei! Olemme kaksi luokanopettajaopiskelijaa Turun Yliopistosta.

Teemme kandidaatintutkielmaa aiheesta kodin ja koulun välinen digitaalinen viestintä alakoulussa. Koemme, että opinnoissamme ei puhuta aiheesta tarpeeksi, vaikka se on olennainen osa opetusta ja kasvatusta.

Tarkastelemme tutkimuksessamme sitä, miten opettajien ja vanhempien kokemukset kodin ja koulun välisestä yhteistyöstä kohtaavat. Lisäksi selvitämme, miten ja kuinka usein opettajat ovat yhteydessä huoltajiin. Lopuksi toivoisimme konkreettisia vinkkejä teiltä. Vastaaminen kestää noin 10 min.

Vastaaminen on vapaaehtoista ja tehdään nimettömästi, eli vastauksia ei voida yhdistää vastaajaan. Vastaamalla hyväksyt, että vastauksiasi voidaan käyttää kandidaatintutkielmassa sekä mahdollisesti tulevaisuudessa pro gradu tutkielmassa.

1. Annan luvan vastausteni nimettämään käyttöön tutkimuksissa. *

- Kyllä

2. Millä luokka-asteella opetat? *

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6

3. Millaisena koet koulun ja kotien välisen yhteistyön? Vastaa väittämiin oman kokemuksesi pohjalta.

*

	Täysin eri mieltä	Osittain eri mieltä	Osittain samaa mieltä	Täysin samaa mieltä
Kannustan huoltajia yhteistyöhön koulun kanssa.				
Annan huoltajille riittävästi tietoa opetukseen liittyvistä asioista (esim. oppiainevalinnoista, opetussuunnitelmasta, opetusjärjestelyistä, opetuksen toteuttamisesta).				
Suhtaudun avoimesti vanhempien kehittämisehdotuksiin.				
Annan huoltajille riittävästi tietoa yksittäisen oppilaan koulunkäynnistä.				
Opettajan ja huoltajan välistä henkilökohtaista yhteydenpitoa (esim. tapaamiset, puhelut tai muu viestintä) on mielestäni riittävästi.				
Annan huoltajille positiivista palautetta lapsesta.				
Kuuntelen huoltajia lapsen koulunkäyntiin liittyvissä asioissa.				
Anna riittävän ajoissa tietoa lapsen koulunkäyntiin liittyvistä ongelmista.				
Kuulen matalalla kynnyksellä huoltajien huolia lapsen koulunkäynnistä.				
Annan konkreettisia vinkkejä ja neuvoja siitä, miten huoltajat voivat tukea lapsen koulunkäyntiä.				
Kannustan vanhempia osallistumaan koulun arkeen.				
Pidän kodin ja koulun yhteistyötä tärkeänä.				
Koen, että huoltajat luottavat minuun opettajana.				
Koen, että huoltajat arvostavat tekemääni työtä.				

4. Millaisena koet koulun ja kotien välisen viestinnän? Vastaa väittämiin oman kokemuksesi pohjalta.

*

	Täysin eri mieltä	Osittain eri mieltä	Osittain samaa mieltä	Täysin samaa mieltä
Olen tyytyväinen kotien ja koulun väliseen viestintään.				
Viestin koteihin riittävästi koulun/luokan toimintaan liittyvistä asioista.				
Olen tyytyväinen käytössä oleviin viestintäkanaviin.				
Koen, että viestintäni on selkeää.				
Koen, että olen helposti tavoitettavissa.				

5. Mitä viestintäkanavia käytät? * [voi valita useamman]

- Wilma tai muu vastaava
- Sähköposti
- Puhelin (puhelu, tekstiviesti)
- Perinteinen reissuvihko / paperi-kynä
- Sosiaalisen median kanavat, esim. Instagram tili
- Whatsapp

6. Kuinka usein *

	harvemmin	kuukausittain	joka toinen viikko	kerran viikossa	muutaman kerran viikossa	päivittäin
viestit koteihin luokan arjesta (esim. viikkoviesti)						
olet yhteydessä huoltajiin oppilaan henkilökohtaisista asioista (keskimäärin per oppilas)						
annat huoltajille palautetta oppilaan koulunkäyntiin liittyen (keskimäärin per oppilas)						

7. Millaisena koet koulun ja kotien välisen digitaalisen viestinnän? Vastaa väittämiin oman kokemuksesi pohjalta. *

	Täysin eri mieltä	Osittain eri mieltä	Osittain samaa mieltä	Täysin samaa mieltä
On parempi tiedottaa huoltajille oppilaiden konflikteista muulla tavoin kuin digitaalisesti.				
Koulu lähettää päällekkäisiä digitaalisia viestejä.				
Digitaaliseen viestintään huoltajien kanssa liittyy väärinymmärryksiä.				
Voin antaa monenlaista tietoa oppilaideni opiskelusta digitaalisen viestinnän kautta.				
Voin antaa riittävästi tietoa luokkahuoneen tapahtumista.				
Voin antaa huoltajille riittävästi tietoa oppilaideni vahvuuksista.				
Voin antaa riittävästi tietoa oppilaideni menestyksestä.				
On tärkeää tiedottaa huoltajille oppilaiden konflikteista digitaalisesti.				
On tärkeää tiedottaa huoltajille oppilaiden unohduksista ja viivästyksistä.				
Saan vastauksia huoltajilta oppilaita koskeviin viesteihini.				
Saan riittävästi tietoa huoltajilta oppilaiden koulunkäyntiin vaikuttavista asioista.				
Digitaalinen viestintä tukee kasvatuksellista yhteistyötä.				
Digitaalinen viestintä tukee yhteistyötä.				
Digitaalinen viestintä tukee luottamusta huoltajien ja opettajan välillä.				
Digitaalinen viestintä tukee tunnetta, että minua kuullaan, kun tiedotan huoltajia.				
Voin tukea huoltajien kasvatustyötä digitaalisella viestinnälläni.				
Digitaalinen viestintäni on kannustavaa oppilaille.				

8. Kerro hyväksi koetuista käytänteistä ja/tai omista kokemuksistasi viestintään liittyen. *

**Liite 2. Digital Communication Scale -mittariston alkuperäiset väitteet
opettajille ja niiden suomenkieliset käännökset, sekä summamuuttujat**

Alkuperäiset DCS -väittämät opettajille	Käännetyt väittämät ja kyselyssä käytetty numerointi
1. It is better to inform parents about pupils' conflicts in ways other than through digital communication.	1. On parempi tiedottaa huoltajille oppilaiden konflikteista muilla tavoin kuin digitaalisesti.
2. School sends overlapping digital messages.	2. Koulu lähettää päällekkäisiä digitaalisia viestejä.
3. Digital communication involves misunderstandings with parents.	3. Digitaaliseen viestintään huoltajien kanssa liittyy väärinymmärryksiä.
7. I can give various kinds of information via digital communication about my pupils' studies.	4. Voin antaa monenlaista tietoa oppilaideni opiskelusta digitaalisen viestinnän kautta.
8. I can give sufficient information about happenings in the classroom.	5. Voin antaa riittävästi tietoa luokkahuoneen tapahtumista.
9. I can give sufficient information to parents about the pupils' strengths.	6. Voin antaa huoltajille riittävästi tietoa oppilaideni vahvuuksista.
10. I can give sufficient information about my pupils' success.	7. Voin antaa riittävästi tietoa oppilaideni menestyksestä.
11. It is important to inform parents about pupils' conflicts via digital communication.	8. On tärkeää tiedottaa huoltajille oppilaiden konflikteista digitaalisesti.
12. It is important to inform parents about pupils' memory lapses and delays.	9. On tärkeää tiedottaa huoltajille oppilaiden unohduksista ja viivästyksistä.
15. I get responses from parents to my messages concerning pupils.	10. Saan vastauksia huoltajilta oppilaita koskeviin viesteihin.
16. I get enough information from parents about matters affecting the pupils' schooling.	11. Saan riittävästi tietoa huoltajilta oppilaiden koulunkäyntiin vaikuttavista asioista.
17. Digital communication supports educational partnership.	12. Digitaalinen viestintä tukee kasvatuksellista yhteistyötä.
18. Digital communication supports co-operation.	13. Digitaalinen viestintä tukee yhteistyötä.
19. Digital communication supports trust between parents and teacher.	14. Digitaalinen viestintä tukee luottamusta huoltajien ja opettajien välillä.
20. Digital communication supports the feeling that I'm heard when I'm informing parents.	15. Digitaalinen viestintä tukee tunnetta, että minua kuullaan, kun tiedotan huoltajia.
21. I can support parents' educational work with my digital communication.	16. Voin tukea huoltajien kasvatustyötä digitaalisella viestinnällä.
22. My digital communication is encouraging to pupils.	17. Digitaalinen viestintä on kannustavaa oppilaille.

Summamuuttajat on koodattu väreittäin:

Haasteet viestinnässä (F3 unclear communication) sininen: väittämät 2 ja 3

Tiedon jakaminen (F2 encouraging feedback) vihreä: väittämät 4, 6 ja 7

Yhteistyö (F1 partnership) pinkki: väittämät 12-16

Liite 3. Kyselyn saatekirje

Moikka luokanopet!

Olemme kaksi luokanopettajaopiskelijaa Turun Yliopistosta. Teemme kandidaatintutkielmaa aiheesta kodin ja koulun välinen digitaalinen viestintä alakoulussa. Mielestämme opinnoissamme ei puhuta aiheesta tarpeeksi, vaikka se on olennainen osa opetusta ja kasvatusta.

Tarkastelemme tutkimuksessamme sitä, miten opettajien ja vanhempien kokemukset kodin ja koulun välisestä yhteistyöstä kohtaavat. Tutkimus toteutetaan Webropol -kyselyn avulla (linkki) ja vastaaminen kestää noin 10min. Vastaaminen on vapaaehtoista ja tehdään nimettömästi, eli vastauksia ei voida yhdistää vastaajaan.

Kiitämme vastauksista jo etukäteen!

Yt, Helmiina Jokila & Melisa Aydemir